

Naar en Kirketiende, paa hvilken der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ordnes i Overensstemmelse med den Stilling, som de „selvejende Kirker“ nu indtage. Af Afsløsningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Kenterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand, og dens øvrige Forpligtelser, deriblandt Udgifterne til Vin og Brød, Assurancens og Kirkegaardens eventuelle Udvidelse, fuldt udredes. Størrelsen af denne Kapital fasthæftes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnevnt for hver Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer valgte for hvert Tilfælde, henholdsvis 2 af Tiende-ejeren og 2 af Tiendehderne. Kirkeministeren kan, hvor det efter Omstændighederne maatte findes fornødent, bestikke en bygningstyndig Mand til at tage Del i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Sufrukt.

Den af Kommissionen saaledes fastsatte Kapital henlægges til Kirken og indbetales blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse itagende Midler. Det, hvormed Afsløsningssummen overstiger denne Kapital, udbetales til Tiende-ejeren, henholdsvis Pant-haverne.

Hvor der til en Kirke hører Kapitaler, Arveafsteafgifter og deslige, forblive disse ved Kirken, hvoraf følger, at der maa finde en tilsvarende Forhøjelse Sted af den Tiende-ejeren tilfaldende Del af Afsløsningssummen. Hører der til Kirken Jorder, og Tiende-ejeren ønsker at erhverve disse, bliver det at afgøre af Ministeriet efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden, om Jorderne skulle overdrages til ham eller forblive ved Kirken. For at bestemme, i hvilket Forhold Jordernes Værdi staar til Afsløsningssummen, skulle Jorderne vurderes paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Anbringelse af umyndiges Midler i faste Ejendomme. Naar Kommissionen har afgivet sinkendelse, kan saavel Tiende-ejeren som Tiendehdernes Fler-tal ifølge § 2 og Kultusministeren modstætte sig Sagens videre Fremme.

Hvor Kirken selv ejer Tienden, bliver hele Afsløsningssummen indtil videre at henlægges til denne. Stiftsøvrigheden repræsenterer da Tiende-ejeren, medens der i øvrigt forholder efter Reglerne i denne Paragraf.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 20 til § 9 af Mindretallet under Nr. 1:

§ 1ste Linie udgaa Ordene „Overenskomst om“.
betragtedes som bortfaldet.

Ændringsforslaget under Nr. 21 til samme Paragraf af Fler-tallet under Nr. 4:

Paragraffen udgaar, og der indsættes en ny Paragraf saalydende:

„Indenrigsministeren bestikker Tiendeafsløsnings-Kommissærer, en for hver Amtsraadsreds. Overenskomster om Tiendeafsløsning skulle afflutes for vedkommende Kommissær og indføres i en af Indenrigsministeren autoriseret Forhandlingsbog. Efter Begæring af Tiende-ejeren eller af Tiendehderne (jfr. § 2) er Kommissæren pligtig at yde Parterne sagkyndig Bistand under Forhandlingerne om Opnaaelse af Overenskomst.“
vedtoges uden Afstemning.

§ 9 i den ændrede Stikelse (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 22 til § 10 af Udvalget:

Paragraffen udgaar, og der indsættes en ny Paragraf saalydende:

„Finansministeren er bemyndiget til at tilstaa enhver Tiendehder, der afløser Tiende i Genhold til denne Lov, Laan af Statskassen til Betaling af Afsløsningssummen. Et saadant Tiendelaan forrentes og afdrages med en lige stor halvaarlig Ydelse i 60 Aar, saaledes at den halvaarlige Ydelse fasthæftes til 2 pCt. af Laanets Beløb, Renten beregnet til 1³/₄ pCt. halvaarlig. Laanet kan ikke ydes paa andre Tilbagebetalingsvilkår. Den halvaarlige Ydelse erlægges til vedkommende Amtstue og forfalder til Betaling den 1ste April og 1ste Oktober sammen med de kongelige Statter og Afgifter første Gang i den første Stattettermin efter Laanets Ydelse, og beholder samme særegne Sikkerhed og Fortrinset i den paagældende Ejendom, som nu tilkommer Tienden. Udskyttes Ejendommen, bliver der med Hensyn til Fordeling af den halvaarlige Ydelse at forholde efter de samme Regler, som ifølge Lov om Tiendevederlag af 23de Januar 1862, § 6 gælde for Fordeling af Tiendebyrden.